

46. møde

Tirsdag den 28. januar 2003 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene
(Spørgetimen).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 127:
Forslag til lov om ændring af patentloven, designloven, varemærkeloven og brugsmodelloven. (Regler om indleveringsdag, oversættelse af europæiske patenter, genoprettelse m.v.). Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 15/1 2003).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 124:
Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Ligestillingsnævnet gøres permanent, og sagsområdet udvides). Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær).
(Fremsat 15/1 2003).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:
Forslag til folketingsbeslutning om en registreringsordning for alternative behandlere. Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 26/11 2002).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:
Forslag til folketingsbeslutning om autorisationsordning for danske bandagister. Af Lone Møller (S) m.fl.
(Fremsat 10/12 2002).

Forslag til folketingsbeslutning om et GMO-frit dansk landbrug.
(Beslutningsforslag nr. B 78).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvndal (SF), Holger K. Nielsen (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af procedurer for Folketingets behandling af EU-sager.
(Beslutningsforslag nr. B 79).

Medlemmer af Folketinget Jytte Andersen (S) og Lone Møller (S) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til kulturministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke overvejelser og initiativer regeringen vil tage, bl.a. inden for musikskoler, musiske skoler, spillesteder, produktionsmiljøet samt musikeres vilkår, for at imødekomme det rytmiske og klassiske musikkens behov for udvikling, uddannelse og fortsatte lokale, nationale og internationale placering i kulturlivet?«
(Forespørgsel nr. F 38).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs) har meddelt mig, at hun i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om de gymnasiale uddannelser.
(Redegørelse nr. R 5).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 26. februar 2003.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen er til stede statsministeren og udenrigsministeren.

Der er til statsministeren indtil nu anmeldt følgende spillere:

1. Sandy Brinck
2. Holger K. Nielsen
3. Lotte Bundsgaard
4. Morten Østergaard
5. Frank Jensen

Er der flere spillere, der ønsker at melde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til udenrigsministeren er der i dette øjeblik ikke anmeldt spillere. Er der nogen, der ønsker at melde sig? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet. Så siger vi mange tak til udenrigsministeren.

Til gengæld giver jeg ordet til fru Sandy Brinck til statsministeren.

Spm nr. US 59

Sandy Brinck (S):

I tirsdags i Folketingets spørgetime spurgte jeg socialministeren, om socialministeren ikke så et problem i den høje forældrebetaling i daginstitutionerne. Til min store skuffelse sagde socialministeren, at det anså hun ikke for at være noget problem, til trods for at Pædagogisk Medhjælperforbund faktisk har dokumenteret, at der er sket en stor stigning – så stor en stigning, at det i dag kræver, at en familie med to børn tjener ekstra 100.000 kr. for at betale for børnepasningen.

Jeg skal blot spørge, om statsministeren er enig med sin socialminister i, at det ikke er noget problem, og at det ikke er noget pres for børnefamilierne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som fru Sandy Brinck ved, har regeringen jo ikke ændret på reglerne for betaling for pasning i daginstitutioner. Hvis priserne stiger, er det, fordi omkostningerne stiger. Her deler jeg naturligvis fru Sandy Brincks bekymring, hvis omkostningerne stiger, og det bliver meget dyrt at få sine børn passet.

Vi vil vel alle hellere have, at det ikke var så dyrt, men man er jo nødt til at dække de omkostninger, der er. Men jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har ændret i reglerne for betaling for pasning af børn i daginstitutioner.

Sandy Brinck (S):

Uanset hvad er det netop det, Pædagogisk Medhjælperforbund kan dokumentere, nemlig at der er sket en stigning på 5 pct. inden for det seneste år. Og det kræver altså, at man tjener op mod 100.000 kr. ekstra i familien for at kunne få passet bare to børn.

Jeg må spørge statsministeren, om jeg skal forstå statsministerens svar sådan, at statsministeren faktisk erkender at være uenig med sin socialminister, som blankt afviste i tirsdags, at der her var tale om et problem, som regeringen skulle gøre noget ved.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ret overbevist om, at socialministerens besvarelse ligger på linje med det, jeg har sagt her, nemlig at de regler, der gælder for betaling for børns pasning i daginstitutioner, er nøjagtig de samme som dem, der gjaldt under den tidligere regering. I virkeligheden kan man vel sige, at det er det parti, som fru Sandy Brinck selv er medlem af, der har indført disse regler. Dem viderefører vi så.

Også tidligere har det jo været sådan, at forældrene skal dække en vis procentdel af de udgifter, der er forbundet med pasningen. Det er der ikke noget nyt i. Hvis de omkostninger, der er, stiger, så stiger forældrebetalingen også.

Så følger jeg til, at vi da selvfølgelig alle helst ser, at omkostningsstigningerne bliver så begrænsede som overhovedet muligt, og på det punkt er jeg fuldstændig overbevist om, at socialministeren og jeg er helt enige.

Sandy Brinck (S):

Statsministeren må meget have mig undskyldt, men det lyder ikke, som om statsministeren og socialministeren er helt enige. Statsministeren var jo også i salen i tirsdags, hvor det her spørgsmål blev rejst over for socialministeren. Der er sket stigninger, og når der kommer den øgede forældrebetaling, må det vel være enhver regerings opgave at kigge på det pres, der er over for en særlig borgergruppe.

Kl. 13.05

Jeg kommer til at tænke på, at statsministeren jo i sin nytårstale gjorde meget ud af, at vi skulle

have mere og bedre tid til hinanden. Det er jo en holdning, som ingen kan være uenig i. Men kunne man ikke godt forestille sig, at grunden til, at børnefamilier faktisk ikke har meget tid sammen, er, at de knokler rundt for at tjene ekstra 100.000 kr. for at kunne få passet deres børn?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg altså lige gentage, at regeringen ikke har ændret reglerne for betaling for pasning af børn i daginstitutioner. De regler, der gælder i dag, er nøjagtig de samme regler, som gjaldt under den tidligere regering, som blev indført under den tidligere regering.

Det næste er jo så, at det er meget nemt for fru Sandy Brinck at stå der og sige, at så skal der tages initiativer til at sænke forældrebetalingen, som i øvrigt kører efter fuldstændig de samme regler, som fru Sandy Brincks parti selv indførte i sin tid. Jeg ved ikke, hvor fru Sandy Brinck har pengene til at gøre det. Jeg kan kun gentage, at det klart er regeringens opfattelse, at det drejer sig om at holde omkostningsstigningerne på det lavest tænkelige niveau.

Lad mig så gentage: Denne regering har ikke forhøjet den procentsats, som gælder for forældrenes betaling for pasning af børn i daginstitutioner.

Sandy Brinck (S):

Det er altså en lille bitte smule mærkeligt at høre en statsminister stå og dække sig ind under en tidligere regering, når den her stigning rent faktisk er sket inden for det seneste år. Så vidt jeg ved, har denne her regering rent faktisk siddet lige nøjagtig i den tid.

Så vil jeg spørge statsministeren: Hvis man nu forestillede sig, at Socialdemokratiet rent faktisk kom med et forslag, som kunne ændre forældrebetalingen og få den ned på et leje, hvor forældrene rent faktisk kunne være med, og lægge et loft over den, hvordan vil statsministeren så forholde sig til sådan et forslag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har ingen planer om at ændre reglerne for betaling for børns pasning i daginstitutioner.

Jeg vil gerne understrege, at når jeg refererer, som jeg gør, er det ikke, fordi jeg prøver at dække mig ind og løbe fra noget ansvar. Jeg peger bare på, at vi ikke har ændret på reglerne. De regler, der gælder i dag, er nøjagtig de samme,

som blev indført af det parti, som fru Sandy Brinck er medlem af.

Nu forstår jeg så, at fru Sandy Brinck er uenig i de regler, som Socialdemokratiet i sin tid selv indførte. Det er jo en ærlig sag. Men så må Socialdemokratiet jo møde frem med det som krav eller ønske i forhandlingerne om finansloven. Det er jo dér, man snakker om den slags ting. Regeringen har ingen planer om at ændre reglerne.

Formanden:

Jeg har noteret tre medspørgere. Den første er fru Lotte Bundsgaard.

Lotte Bundsgaard (S):

Det er jo lidt ærgerligt, men alligevel meget godt at få bekræftet, at statsministeren taler og taler, men når det kommer til konkret handling, ønsker statsministeren ikke at gøre noget for f.eks. at lette børnefamiliernes vilkår.

Jeg vil godt have statsministeren til at bekræfte, at de økonomiske aftaler, som regeringen indgik med Kommunernes Landsforening, er med til at stramme økonomien i kommunerne. Jeg vil godt have statsministeren til at bekræfte, at formanden for Kommunernes Landsforening, venstremanden Ejgil W. Rasmussen, flere gange har fortalt, at de aftaler, som KL har indgået med regeringen, er med til at sænke den service, som kommunerne kan tilbyde til bl.a. børnefamilierne.

Jeg vil godt høre, om det ikke er med til at få statsministeren til at overveje, om statsministeren kun vil tale med fin retorik eller vil gøre noget for at lette hverdagen for vores børnefamilier.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Lotte Bundsgaards påstande er fuldstændig grundløse, fuldstændig uden indhold, helt ved siden af. Der er indgået en økonomiaftale mellem KL og regeringen, der afsætter tilstrækkelig penge til, at også børnepasningen kan finde sted på en forsvarlig måde.

De omkostninger, der er ved at drive daginstitutionerne, er jo ikke blevet påvirket opad af den økonomiaftale, som regeringen har indgået med kommunerne. Så jeg afviser fuldstændig fru Lotte Bundsgaards påstande.

Villy Søvnald (SF):

Nu kan det jo være svært for en statsminister at dække så store områder, når man kommer ind

på et fagområde, og jeg tror, at den fejl, statsministeren kom med, skyldes dette.

Statsministeren kom til at sige følgende: Hvis priserne stiger, er det, fordi omkostningerne stiger. Det er simpelt hen lodret forkert. Det vil jeg gerne dokumentere bare ikke her i dag, men på et senere tidspunkt.

Kl. 13.10

Det er jo en kendt sag, at der blev sparet 0,5 mia. kr. på daginstitutionsområdet. Så prisstigningerne kommer altså, selv om der bliver sparet. Prisen stiger, og hvorfor det? Jo, når man fanger kommunerne i det økonomiske jerngreb, regeringen har gjort, så betyder det, at egenkom-munen afvikler det tilskud, der var medvirken-de til at få forældrebetalingen ned under maksimumloftet. Det er jo det, der er sket.

Derfor er det her ikke et udtryk for en omkostningsstigning, og det tror jeg også at statsministeren meget snart er nødt til at erkende. Det her er et udtryk for, at kommunerne fjerner det økonomiske tilskud, og så står forældrene tilbage med smerten. Eller måske statsministeren vil indrømme allerede nu, at han var forkert på den?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Overhovedet ikke, tværtimod. Hver eneste ting, jeg har sagt, fastholder jeg. Det er korrekt, at regeringen har indgået en økonomiaftale med kommunerne, der sikrer, at der er tilstrækkelig med penge også til børnepasningen.

Formanden:

Hr. Jacob Buksti. Det bliver så den sidste med-spørg.

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå på statsministeren, at grunden til, at statsministeren ikke mener, at man skal tage det her problem alvorligt, er, at den udgifts-stigning, der er på daginstitutionsområdet, ikke skyldes, at regeringen har ændret i reglerne.

Nu er der jo andre områder, hvor der har været en udgiftsstigning, f.eks. boligområdet, hvor der er sket en stigning i ejendomsværdiskatten og grundskylden, hvor der heller ikke er tale om, at der er sket ændringer i reglerne, men hvor udgiften er steget, hvor regeringen så er gået ind med et skatteloft og har lagt det over.

Hvad er forskellen mellem boligejerne og børnefamilierne på det her område?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde før, så følger regeringen naturligvis også med stor opmærksomhed omkostningsudviklingen her som på andre områder.

Jeg vil da gerne sige til hr. Jacob Buksti og til andre, at jeg da ikke har noget som helst ønske om at drive prisen for at få børnene passet i vejret. Det er i forvejen meget dyrt for børnefamili-er. Derfor er det også fuldstændig forkert af hr. Jacob Buksti at omtale det, som om jeg ikke tager problemet alvorligt. Jeg tager det i allerhøjeste grad alvorligt.

Det, jeg bare hele tiden understreger, er, at regeringen ikke har sat procentsatsen op for forældres betaling for børnepasning. Vi har overhovedet ikke rørt ved de regler. Det er de samme regler, som Socialdemokratiet i sin tid indførte. Jeg nævner det bare. Nu lader det så til, at Socialdemokratiet fortryder de regler, som Socialdemokratiet i sin tid selv indførte.

Men altså, det er jo sådan, at forældrene betaler en vis procentdel af omkostningerne ved at få børnene passet. Og hvis omkostningerne ved at drive en daginstitution stiger, så stiger forældrebetalingen også. Regeringens sigte er selvfølgelig klart, at de omkostningsstigninger skal holdes så lave og være så små som overhovedet muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm nr. US 60

Holger K. Nielsen (SF):

I går afleverede FN's våbeninspektører deres længe ventede rapport til Sikkerhedsrådet. Det var en konklusion i rapporten, at man ikke har fundet masseødelæggelsesvåben i Irak. Den »smoking gun«, man har ledt efter, har man ikke fundet.

Ikke desto mindre har reaktionerne fra den amerikanske regering gået på, at der med våbeninspektørernes rapport er grundlag for at indlede en krig. Man har skruet retorikken voldsomt op. Derfor synes jeg, det er vigtigt at få afklaret, om den danske regering deler den opfattelse, at der med Blixrapporten er grundlag for at indlede en krig mod Irak.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringens linje er meget klar, og den er overensstemmende med den, der i enighed blev truffet beslutning om i går i EU-kredsen, nemlig at

nu må Sikkerhedsrådet meget nøje studere og drøfte den redegørelse, der er kommet fra våbeninspektørerne.

Fra våbeninspektørernes side er der udtrykt ønske om at få mere tid til yderligere inspektioner. Den danske regering støtter det ønske. Jeg vil godt understrege, at det også er med henblik på, at Irak nu kan bevise evne og vilje til at samarbejde ordentligt med våbeninspektørerne. Det er nemlig et meget centralt punkt i Hans Blix' erklæring, som han afleverede i Sikkerhedsrådet i går, at Irak hidtil ikke har villet samarbejde ordentligt med våbeninspektørerne. Nu er det også en chance for Irak til at bevise, at man mener det alvorligt.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren svarer ikke på mit spørgsmål. Det er fint nok, at der bliver en forlængelse af våbeninspektørernes arbejde. Men det fundamentale spørgsmål er: Er der med den rapport, Blix er kommet med, grundlag for at sige, at Irak har overtrådt resolution 1441, og at der med den rapport er grundlag for, at USA indleder en krig?

Kl. 13.15

Jeg er ganske med på, at det spørgsmål diskuteres i Sikkerhedsrådet. Men der skal man jo huske på, at USA har skruet voldsomt op for krigsretorikken her på det sidste. Colin Powell, der jo ellers har været en rimelig moderat mand, sagde i Davos i Schweiz her i weekenden, og han sagde det i går i USA, at USA nu vil forbeholde sig retten til at indlede en krig på baggrund af Blix-rapporten.

Hvad mener den danske regering?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har allerede svaret på hr. Holger K. Nielsens spørgsmål, nemlig at den danske regering støtter, at våbeninspektørerne kan få mere tid til yderligere inspektioner.

Men så vil jeg gerne understrege over for hr. Holger K. Nielsen, at situationen ifølge Sikkerhedsrådets resolution 1441 jo er den, at det er Irak, der skal godtgøre og bevise, at Irak ikke råder over masseødelæggelsesvåben.

Der går jeg ud fra, at hr. Holger K. Nielsen har læst våbeninspektørernes redegørelse og derfor ved, at Hans Blix bl.a. peger på, at Irak har opstillet helt urimelige betingelser for anvendelse af overvågningsfly til brug for inspektionerne; at der er tvivl med hensyn til Iraks opgivelser vedrørende udviklingen af nervegas; at

der ikke er ordentlige oplysninger om kemiske bomber, 6.500 bomber mangler; der er fundet 12 sprænghoveder i en ny bunker i Bagdad; der er fundet stoffer til produktion af sennepsgas; der er stærke tegn på, at Irak har produceret mere mildbrand end opgivet – bare for nu at nævne noget fra listen over det, som Hans Blix har redegjort for over for Sikkerhedsrådet.

Det håber jeg at hr. Holger K. Nielsen er opmærksom på.

Holger K. Nielsen (SF):

Den tale kunne jo have været holdt af Colin Powell eller George W. Bush. Skal det tages som udtryk for, at den danske regering mener, at der med Blixrapporten er grundlag for, at USA kan indlede en krig? Det er det, jeg spørger om.

Jeg er godt klar over, at der er, om jeg så må sige, kritik flere steder i den her. På den ene side kritik af Irak, som har opført sig uacceptabelt, men på den anden side jo heller ikke det lysende bevis, der skulle være.

Derfor vil jeg godt spørge igen: Mener den danske regering, at der med Blixrapporten er grundlag for, at USA kan indlede en krig imod Irak? Da jeg før hørte statsministeren, kunne man næsten få det indtryk, at det er den danske regerings opfattelse. Men jeg vil godt have det bekræftet eller afkræftet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er helt tydeligt, at hr. Holger K. Nielsen ikke hører eller ikke vil høre, hvad det rent faktisk er, jeg siger. I stedet for at lytte til, hvad jeg siger, påstår hr. Holger K. Nielsen, at det, jeg lige stod og sagde, lige så godt kunne være sagt af en amerikansk udenrigsminister, eller hvem ved jeg.

Det, jeg gjorde, var at citere fra våbeninspektørernes redegørelse afleveret i FN's Sikkerhedsråd. Men det kan hr. Holger K. Nielsen ikke lide at høre. Hr. Holger K. Nielsen kan ikke lide at høre facts, nemlig at Irak ikke har villet samarbejde med våbeninspektørerne, at der i høj grad er uklarhed.

Der må jeg så igen minde hr. Holger K. Nielsen om, at i henhold til resolution 1441 er det Irak, der skal dokumentere og godtgøre, at Irak ikke råder over masseødelæggelsesvåben. Den bevisbyrde, om jeg så må sige, har Irak ikke løst.

Men jeg har jo svaret på hr. Holger K. Nielsens spørgsmål, nemlig at den danske regering på linje med de øvrige EU-lande støtter, at vå-

beninspektørerne får yderligere tid til at foretage supplerende inspektioner, og så håber vi, at Irak vil samarbejde.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg hører gerne på citater fra Blixrapporten, men mit spørgsmål går på konsekvenserne af og konklusionerne i Blixrapporten. Derfor spørger jeg igen:

Er den danske regering enig med den amerikanske administration om, at Blixrapporten giver grundlag for, at USA kan indlede en krig? Det er jo det, der er det afgørende. Der bliver en udsættelse, men de fleste er jo enige om, at det næppe vil ændre ret meget på den rapport, der er afleveret.

Derfor er det afgørende spørgsmål, som også den amerikanske regering har sagt det, om der med det materiale, der ligger i øjeblikket, er grundlag for, at der indledes en krig imod Irak. Kan jeg ikke godt få et svar fra den danske regering, ja eller nej?

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er fuldstændigt ubegribeligt for mig, at hr. Holger K. Nielsen ikke kan forstå, hvad det er, jeg siger, for det er meget klart. Jeg har sagt, at vi støtter, at våbeninspektørerne får yderligere tid til at foretage yderligere inspektioner.

Lad mig så slå to ting fast yderligere. For det første: Mig bekendt har den amerikanske regering ikke truffet nogen beslutning om, hvorledes man vil konkludere efter den redegørelse, der nu er fremlagt. Og for det andet er den danske regerings linje fuldstændig uændret den, at hvilke yderligere skridt der end måtte blive nødvendige i denne sag, skal de være forankrede i FN's Sikkerhedsråd. Det er et meget klart svar.

Jesper Langballe (DF):

Det er nu i statsministerens svar godt gjort, at hr. Holger K. Nielsen simpelt hen udelod den anden og virkelig væsentlige konklusion i Blixrapporten, at Irak overhovedet ikke har medvirket til destruktion af massevåben.

Jeg vil gerne stille statsministeren et spørgsmål: Nu da vi har en situation i Europa, hvor kansler Schröder måske af populistiske grunde har cementeret sig fast i en fredspostition, kan dét, at der fra Tysklands nabolande eventuelt kom yderligere vaklen i spørgsmålet, i virkeligheden i sig selv indebære en alvorlig krigstrus-

sel, fordi det ville overbevise Saddam Hussein om, at Europa ikke stod sammen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jesper Langballe i, at hvis Saddam Hussein oplever, at der er en vaklen i det internationale samfunds vilje til at reagere, så spiller han på det, og så bliver han ved med at lege kispus med det internationale samfund, som han har gjort det de sidste 10-12 år.

Vi ønsker alle at undgå krig. Vi må forlange afrustning af Irak. Det skal ske fredeligt, og det bedste middel til at sikre en fredelig afrustning af Irak er, at det internationale samfund står sammen og viser fast vilje til at reagere, hvis Saddam Hussein ikke retter sig efter FN's beslutning.

Villy Søvndal (SF):

Statsministerens centrale argument er, at den danske regering støtter våbeninspektørerne i kravet om mere tid til at afslutte deres arbejde. Så langt er vi enige.

Hvad vil den danske regering så sige, hvis den amerikanske regering kortslutter den proces, f.eks. om 20 dage, på et tidspunkt hvor våbeninspektørerne har bedt om mere tid, og hvor EU's udenrigsministre har sagt, at der er behov for mere tid? Hvis et land, uden at der er fortolket noget i FN's Sikkerhedsråd, går ud og kortslutter processen og starter en krig, hvad vil den danske regering så sige?

Ud fra hele statsministerens ræsonnement må det betyde, at statsministeren i så fald vil komme med dramatisk vrede udsagn mod Amerika, der bryder de internationale spilleregler, som statsministeren også i dag har lagt så stor vægt på. Jeg vil bare have statsministerens bekræftelse på, at det er det, vi kan forvente.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu tror jeg, det er tredje tirsdag i træk – jeg har ikke tal på det – at hr. Villy Søvndal vil have mig til at svare på: Hvad nu hvis, såfremt, i fald og hvis og hvis og hvis. Jeg vil ikke gå ind i hypotetiske spekulationer om, hvad der kan ske ude i fremtiden om noget, vi ikke kender til i dag.

Nu er der kommet en rapport fra våbeninspektørerne, en rapport, som er stærkt kritisk over for Irak. Men også et ønske fra våbeninspektørerne om yderligere tid til supplerende inspektioner. Det støtter den danske regering. Og det er så der, vi er nu. Og så vil jeg ikke begi-

ve mig ind i tænkte spekulationer om, hvad der så skal ske ud i en fremtid, som vi ikke kender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm nr. US 61

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet mener vi, det er vigtigt, at vi har en god familierpolitik, en familierpolitik, der gør, at vi vælger at føde børn, og en familierpolitik, der gør, at vi har råd til at give vores børn en god opvækst.

Vi bliver derfor lidt nervøse, når vi hører om regeringspartierne og regeringens tanker på det her område. Jeg vil derfor gerne stille statsministeren to spørgsmål. For det første vil jeg bede statsministeren om at bekræfte, at det arbejdsmarkedsforlig, vi har indgået med regeringen, gør, at man ikke kan skære ned på kontanthjælpsmodtagernes rådighedsbeløb, og at man derfor ikke f.eks. kan skære ned på en kontanthjælpsmodtagers antal af børnechecks, hvis en kontanthjælpsmodtager måske har tre børn.

Kl. 13.25

For det andet vil jeg godt spørge om statsministerens holdning til det her forslag – jeg ville nærmest kalde det et kinesisk tobørnsforslag – om, at man kun kan få børnecheck til to børn. Mener statsministeren, at man skal straffe de familier, der vælger at få tre børn, vælger at få en efternøler, ved at tage en af børnecheckene fra dem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan svare kort, at regeringen ikke har nogen aktuelle planer om en ændring af børnechecken.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm nr. US 62

Morten Østergaard (RV):

Regeringens 1,5 mia. kr. til ventelistenedbringelse er nu i det store og hele brugt, og signalet fra amterne er ret entydigt, at hvis det højnede produktivitetsniveau skal fastholdes, må ressource-tilførslen tilsvarende fastholdes.

Men det spørgsmål står desværre stadig væk uklart, og senest har amtsborgmesteren i Århus Amt i dagens udgave af Jyllands-Posten klarlagt konsekvenserne af regeringens meget uklare po-

litik på området. De nyansatte medarbejdere må fyres, og ventelisterne vil vokse markant igen.

Vil statsministeren i dag råde bod på uklarheden og give tilsagn om, at regeringens ønske om at nedbringe ventelisterne ikke kun begrænser sig til 2002, og at man derfor er villig til at tage konsekvensen af sin egen politik og finde midlerne til at fastholde det højnede aktivitetsniveau, som man jo har lovet vælgerne?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, regeringen vil bestræbe sig på at opretholde det høje aktivitetsniveau, som nu fører til, at ventelisterne på en lang række områder er ved at falde. Det har været vores mål, og det vil vi fortsat forfølge, og derfor kan jeg bekræfte, at det ikke kun var en foranstaltning for 2002, det er et aktivitetsniveau, der skal videreføres.

Det vil vi selvfølgelig drøfte med Amtsrådsforeningen her i foråret, hvor vi skal tilrettelægge amtskommunernes økonomi for 2004. Det kan i den forbindelse også blive aktuelt at diskutere med Amtsrådsforeningen, hvorledes vi i det hele taget gennem reformer af bevillingssystemerne og på anden vis kan give et incitament til at opretholde det høje aktivitetsniveau på hospitalsafdelingerne.

Morten Østergaard (RV):

Det er jo nok desværre ikke helt det svar, som amterne havde håbet på, at statsministeren ville give, for man har brug for allerede nu at få besked på, kontant hvor meget det er, regeringen har tænkt sig at prioritere det her område og den strategi, man har lagt med, at det skal foregå ved hjælp af midlertidige puljeordninger, som gør det lidt svært for amterne at planlægge, og i hvert fald ikke medfører de strukturændringer, som statsministeren taler om.

Det svar, der er behov for, er jo, om – og i hvor stort omfang – regeringen har planer om at fortsætte den politik, der hedder, at man laver en ekstraordinær pulje, som kan dække prisen ved det højnede aktivitetsniveau.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, at vi gennem forhandlinger med Amtsrådsforeningen vil sikre, at det høje aktivitetsniveau kan videreføres. Og da det jo er en forhandling, der skal finde sted, også om pengenes størrelse, tror jeg, at hr. Morten Østergaard vil have forståelse for, at jeg ikke kan stå her i dag og sige, hvad det så indebærer af økonomi. Det er alt sammen noget, der nu skal drøf-

tes på helt normal vis med Amdtsrådsforeningen; så bliver der indgået en økonomiaftale, og det er min bestemte forventning, at den vil sikre, at vi kan opretholde det høje aktivitetsniveau, så vi fortsat kan skære ventelisterne ned.

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår, at vi så må leve lidt endnu med uklarheden. Men jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren så i hvert fald ville bekræfte, at hvis amtsborgmesteren i Århus får ret i, at ventelisterne stiger igen, når regeringens pulje er opbrugt – helt proportionalt og meget naturligt: Når man fjerner pengene igen, stiger ventelisterne – så er strategien om at nedbringe ventelisterne med denne her midlertidige saltvandsindsprøjtning slået fejl, og det vil sige, at så er det som antydning af bl.a. Det Radikale Venstre på et tidspunkt måske ikke den rigtige måde at komme ventelisterne permanent til livs at køre sådan en saltvandsindsprøjtningspolitik.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, strategien er jo netop ikke slået fejl. Strategien har virket. Det viste sig jo, at vi havde ret i, at denne ordning med at give amterne en ekstra pose penge, forudsat at pengene gik til ekstra operationer, har virket, og det må jo være meget tankevækkende, netop for Det Radikale Venstre, som hele tiden har bekæmpet med næb og kløer, at vi skulle give disse ekstra penge til sygehuse.

Det må være dybt deprimerende for Det Radikale Venstre nu at konstatere, at vi havde ret i, at kombinationen af en pose penge og krav om, at de kun går til ekstra aktivitet, faktisk har virket. Så konklusionen er den modsatte af den, hr. Morten Østergaard giver udtryk for.

Kl. 13.30

Morten Østergaard (RV):

Ja, og så gælder strategien åbenbart kun i det omfang, at man fortsat ønsker at bevilge pengene, og det vil sige, at vi er tilbage ved, at strategien ophører, når puljepengene ophører.

Mit svar er sådan set også blot, at det, man har gjort, er at investere i en hest mere, og derfor har man fået lidt mere arbejde. Vores politik var – og den mener vi stadig væk er den rigtige, som regeringen burde følge – måske at overveje, om man skulle indføre nogle traktorer i stedet for at blive ved blot at investere i flere heste.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, det sidste kan vi jo til hver en tid blive enige om. Vi skal fortsætte strukturreformer på sygehusområdet med henblik på at sikre, at vi får udnyttet ressourcerne bedre, og det er netop det, regeringen både på kort og på lang sigt er i gang med.

Hvad angår det langsigtede, er der nedsat en strukturkommission, der skal beskæftige sig med strukturudviklingen, bl.a. på amternes og på primærkommunernes område.

For så vidt angår det kortsigtede, agter vi at drøfte med Amdtsrådsforeningen, om man gennem reformer af bevillingssystemerne og på andre måder kan give et ekstra incitament til at gøre en ekstra indsats på hospitalsafdelingerne, fordi vi netop har haft gode erfaringer med de 1,5 mia. kr., vi har haft bevilget. Vi bandt dem til, at de kun måtte udbetales, hvis man udførte noget ekstra. Det viste sig, at når man giver ekstra penge, får man også en ekstra indsats, og det er de erfaringer, vi nu vil bygge videre på.

Formanden:

Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Jeg synes, der er gjort en meget stor indsats ude hos vore sygehusejere i amterne, og den er vel sådan set bedre, end vi havde turdet håbe på, på den måde at der var en forventning om, at der ville være væsentlig flere penge tilbage fra den pulje på de 1,5 mia. kr., som blev bevilget sidste år, da vi nåede nytår. Som jeg har forstået det, er der vel udsigt til, at de allerfleste af pengene er brugt. Derfor er problemstillingen, som jeg har fået den fortalt, at der er en overvejende sandsynlighed for, at der i løbet af nogle måneder ikke længere vil være penge til rådighed i år.

Jeg vil godt bede statsministeren bekræfte, at det er regeringens politik, at den fornødne økonomi skal klare, at det aktivitetsniveau, som amterne har kunnet præstere, kan opretholdes også hele 2003 ud, så det ikke kun er et spørgsmål om, at det skal forhandles i en eventuel ny aftale i maj-juni i år.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det siger jo sig selv, at der ikke vil være meget perspektiv i, at regeringen gav nogle penge, som har virket, som har været en succes, som har sat aktiviteten op, og som har fået ventelisterne ned, hvis vi så lige pludselig opgav den strategi. Det ville jo være noget mærkeligt noget. Selvfølgelig

agter regeringen at videreføre denne strategi, og vi vil også forhandle med amterne om, hvordan vi kan sikre et fortsat højt aktivitetsniveau.

Så vil jeg bare føje til, at det er der muligvis også nogle penge i, men jeg vil da ikke stå i dag og slynge nogle tal ud, som vi skal forhandle med Amtsrådsforeningen.

Det handler heller ikke kun om penge, det handler også om, at vi på basis af de positive erfaringer, vi nu har indhøstet, får aftaler om bevillingssystemer, som i højere grad ansporer til, at man udfører en ekstra indsats på de enkelte hospitalsafdelinger. Denne ordning med de 1,5 mia. kr. har vist, at hvis man laver bevillinger, der går til ekstra arbejde, får man også ventelisterne kortet af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm nr. US 63

Frank Jensen (S):

Jeg blev noget forbløffet og også noget vred i går, da justitsministeren på regeringens vegne fastholdt, at regeringen vil gennemføre en besparelse på 0,5 mio. kr. på Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser.

Når jeg tager spørgsmålet op over for statsministeren, er det, fordi det er den eneste mulighed, vi har, når en ressortminister fastholder, at der skal gennemføres en besparelse på nævnets sekretariat, som altså skal sørge for at udbetale erstatninger til volds- og voldtægts ofre og ofre for alvorlige trafikulykker.

Når jeg nævner det over for statsministeren, hænger det sammen med, at jeg jo ved, at statsministeren har været meget optaget af det her tema, specielt forud for sidste valg, nemlig hvordan samfundet behandler ofre og ikke mindst ofre for vold og voldtægt.

Kl. 13.35

Nu ved vi allerede, at vi har en sagsbehandlingstid på over 6 måneder, inden sagerne kommer frem i nævnet, og vi ved, at vi har over 1.200 sager, der ligger og ikke er behandlet, og at sagsmængden stiger. Så jeg vil spørge statsministeren: Vil statsministeren ikke få bragt den her sag på plads, sådan at et flertal i Folketinget ikke nødvendigvis skal bringe den sag op i salen igen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler hr. Frank Jensens bekymringer. Jeg må straks sige til hr. Frank Jensen, at jeg ikke er udrustet med informationer til i dag at kunne svare på, hvad baggrunden er, og det vil jeg derfor gerne have lov at vende tilbage til. Jeg vil selvfølgelig snakke med justitsministeren om det. Vi kan eventuelt vende tilbage til det her i Folketingssalen.

Frank Jensen (S):

Jeg er utrolig glad for statsministerens tilkendegivelse, for jeg kunne i går se på mange af de henvendelser, jeg fik fra pårørende til ofre, at de var uforstående over for, at den beskæring, vi havde af sekretariatet sidste år i finansloven, også er planlagt i den finanslov, vi just har vedtaget.

Den landsdommer, som er formand for det her nævn, siger, at den eneste konsekvens af de her besparelser, er, at sagsbehandlingstiderne bliver længere.

Må jeg forstå statsministerens tilkendegivelse her i dag som statsministerens bestræbelse på, at vi ikke vil acceptere ventetider for volds- og voldtægts ofre på over 6 måneder, inden deres sager overhovedet bringes op? Vi ved godt, at det derefter kan tage utrolig lang tid at behandle de her sager.

Når jeg siger det, er det, fordi vi under den tidligere SR-regering fik vedtaget en betydelig forbedring af retsstillingen med hensyn til erstatningerne, og derfor er det utilfredsstillende.

Jeg er glad for statsministerens tilkendegivelse af, at det er utilfredsstillende. Statsministeren tilkendegiver her i dag holdningsmæssigt, at det ikke må accepteres, at sagsbehandlingstiderne bliver længere, tværtimod skal de bringes ned.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det mål tror jeg at hr. Frank Jensen og jeg er fuldstændig enige om. Det er uacceptabelt med så lange sagsbehandlingstider, og det er selvfølgelig helt uacceptabelt, hvis de skulle blive længere.

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Frank Jensen, at jeg altså ikke er i stand til i dag at kunne sige, hvad baggrunden for justitsministerens udtalelser er. Jeg har ikke haft lejlighed til at sætte mig ind i sagen, men foranlediget af hr. Frank Jensens spørgsmål vil jeg selvfølgelig straks undersøge det. Og så vil jeg blot gentage, at vi er fuldstændig enige om, at hvad der end sker på området, så er det ikke noget, der må føre til, at

sagsbehandlingstiderne bliver længere, tværtimod bør de blive kortere.

Frank Jensen (S):

Nu kan 0,5 mio. kr. forekomme at være et lille beløb, når vi ser på det store milliardbudget, vi taler om, når vi taler om de offentlige finanser. Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser har en samlet bevilling på 4 mio. kr., og ud af den samlede bevilling er 0,5 mio. kr. en ret stor besparelse.

Når jeg spørger statsministeren igen – jeg er utrolig glad for statsministerens meget positive tilkendegivelser her – er det, fordi justitsministeren indtil videre i offentligheden har brugt det argument, at der skal finde rationaliseringer sted, og at der skal ske sammenlægninger. Det er nævnet også indstillet på, så vidt jeg har forstået det på deres årsberetninger og på landsdommerens tilkendegivelser. På trods af de her sammenlægninger og rationaliseringer af sekretariatsbetjeningen forudser nævnet med landsdommeren som formand, at det medfører øgede sagsbehandlingstider.

Jeg håber så, at vi kan få en redegørelse fra statsministeren, der medfører, at denne sag bliver løst, og at den bliver løst ved, at statsministeren simpelt hen tager hånd om den, og ikke ved, at den skal bringes op i salen igen. Det takker jeg selvfølgelig for.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er kun for lige at sige, at jeg deler fuldstændig hr. Frank Jensens ønske om, at sagsbehandlingstiderne frem for at blive længere tværtimod burde blive kortere. Men jeg tror også, hr. Frank Jensen er enig med mig i, at man aldrig på noget område på forhånd bør udelukke, at man kan rationalisere, at man kan tilrettelægge tingene mere effektivt. Men jeg sagde før, at hvad der end sker, eller hvordan man end griber det an, skal det være på en måde, så det sikrer, at sagsbehandlingstiderne ikke bliver længere, men tværtimod forhåbentlig bliver kortere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.40

Formanden:

Spørgetimen er sluttet lidt hurtigere i dag end beregnet, og jeg vil gerne give flere ordførere mulighed for at nå frem til salen, før vi starter. Det betyder, at der bliver en lille pause.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.45.

Mødet udsat kl. 13.41

Mødet genoptaget kl. 13.45

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af patentloven, designloven, varemærkeloven og brugsmodelloven. (Regler om indleveringsdag, oversættelse af europæiske patenter, genoprettelse m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 15/1 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Det er en stor dag for de danske opfindere.

Regeringen fremsætter her et lovforslag, som vil gøre livet lettere for dem, der har fået en idé, eller som er iværksættere og vil sikre sig rettighederne til deres ideer ved hjælp af et patent. Det bliver lettere at få et patent, det bliver lettere at opretholde det, og det bliver billigere at ansøge om og få et patent i f.eks. de europæiske lande.

Venstre støtter den regelforenkling, som lovforslaget lægger op til, og vi vil gerne fremhæve følgende punkter:

For det første: Der bliver mindre bureaukrati og mindre papirgang ved overdragelsen af opfindelsen og ved ansøgning om patent. Patentansøgeren skal fremover ikke automatisk fremsende overdragelsedokument til patentmyndighederne.

For det andet: Der bliver fremover ingen tvivl om, hvad patentansøgningstidspunktet er.

For det tredje: Det bliver fremover nemmere at genoprette tabte patentrettigheder. Fristen for genoprettelse bliver udvidet fra 2 måneder til nu 6 måneder.

For det fjerde: Der gives fremover en længere frist for at hjemtage et internationalt patent, idet